

שבת

צַם הַרֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א

יִצְחָק לֹאזֵר עַל יְדֵי מוֹסְדוֹת הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ בְּנִשְׂיָאוֹת מוֹרֵנוּ רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א

גליזן 15

פרשת ויצא

ה' כסליו

שנת ה'תשפ"ג

פרשת אחרי

תודה להשם יתברך שזכיתי בפרשת תזריע – החודש להשתתפות בסעודה נפלאה עם ראש הישיבה שליט"א

הראש ישיבה שר את הזמירות בשמחה, אחר כך אמר הראש ישיבה לילדיו: צריכים להתנהג יפה כי המלאכים נמצאים כאן, והראש ישיבה הסביר שמכל מצווה שעושים נברא מלאך, לדוגמה כשנוטלים את הידיים בבוקר, כשמתפללים, כששומעים בקול אמא, וכל המלאכים האלו באים עכשיו בליל שבת והם רוצים לראות איך מתנהגים.

הראש ישיבה שוחח עם האורחים ובאמצע אחד הילדים הקטנים אמר: "נו אבא, תעשה כבר קידוש!" ענה לו הראש ישיבה בתקיפות: "אסור להגיד לאבא נו, אלא צריך לחכות יפה".

הראש ישיבה אמר בחיוך ליוסף בן הארבע: "השבוע ירים את הגביע יוסף מוקיר שבת". אחרי קידוש סיפר הראש ישיבה לאשתו כמה יפה התפללו הילדים בבית הכנסת, הראש ישיבה שיבח את הילדים שהם התפללו יפה במיוחד.

כשהלכו ליטול ידיים הראש ישיבה נטל את ידי הילדים, ואחר כך בתחילת הסעודה שאל הראש ישיבה: "מי יודע למה אוכלים בשבת רוטב עגבניות וחצילים?" וענה הראש ישיבה כי זה עושה שיאהבו את השם, כמו שכתוב "השום מסוגל לאהבה" (ספר המידות אות אהבה סימן י"א) שום מביא אהבה.

הראש ישיבה סיפר בשמחה לילדים: השנה הולכים כבר לאכול מצות ברסלב מהמאפיה החדשה שנפתחה בקריה. הראש ישיבה גם אמר לילדים שבכל חתיכת חלה שאוכלים עכשיו יש מצווה, כי מבערים את החמץ מהבית.

אחד הילדים סיפר לראש הישיבה שפגש השבוע אחד שהוא לא מאה אחוז, הראש ישיבה הזהיר אותו מאוד שלא יעז חס ושלום להתעסק אתו, כי ההוא שוטה ואינו בריא. והראש ישיבה הזהיר את כל הילדים שלא ידברו עם אנשים לא בריאים, ולא להתעסק איתם.

הילדים לא הבינו למה לשמור מרחק ממנו, והם שאלו: "הוא הרי נראה בן אדם נורמאלי?" אמר להם הראש ישיבה: "תשמעו בקולי, אני יודע מה אני מדבר, אני לא רוצה שתדברו עם הבן אדם הזה".

אחד הילדים הסתובב במטבח והפריע להכין את המרק, הראש ישיבה קרא לה וציווה עליה שתתיישב יפה על מקומה. היא נפגעה מאוד והתחילה לבכות... אמר לה הראש ישיבה בתקיפות שתפסיק לבכות מיד. אבל כשהמשיכה לבכות קם הראש ישיבה והזהיר אותה בתקיפות שאם היא לא תפסיק לבכות הוא יצטרך להוציא אותה החוצה, ועם זה היא נרגעה.

הראש ישיבה שאל את אחד האורחים, אם אצל אבא שלו גם כל כך תקיפים, ומחנכים את הילדים לציית, הראש ישיבה הצביע

בחיוך על בנו הנשוי ואמר: "תסתכל איזה יופי הוא גדל רק בגלל שהייתי אתו תקיף".

הגישו את המרק והראש ישיבה לימד את הילדים איך אוכלים בדרך ארץ ומבלי לעשות רעש כשבולעים את המרק. אחר כך אמר הראש ישיבה: "אני עדיין זוכר כשהילדים היו קטנים ואכלו כמו תינוקות, ועכשיו הם כבר ברוך השם גדולים ואוכלים בדרך ארץ". אחד הילדים התחיל לאכול את המרק כשעדיין היו באמצע שירת הזמירות, לימד הראש ישיבה את הילדים שזה אינו דרך ארץ להתחיל לאכול לפני שאבא אוכל. והוסיף הראש ישיבה שלאבא גם צריכה להיות דרך ארץ לחכות עד שהאמא ניגשת לשולחן.

והראש ישיבה התחיל לספר סיפור: פעם אחת הלך לבקר הצדיק הקדוש רבי זושא את אחיו רבי אלימלך, באמצע הביקור נכנסה אשתו של רבי אלימלך ושאלה אותו מה הוא רוצה לאכול לארוחת ערב, ענה לה רבי אלימלך: "אני לא רוצה יותר קאשע (דייסה), אני מקיא כבר מהקאשע (מהדייסה), אני רוצה היום לאקשן (אטריות). רבי זושא התפלא מאוד על אחיו הקדוש, מה איכפת לו מה הוא אוכל לארוחת ערב, מה שהאשה מגישה את זה אוכלים, ולמה הוא מדבר כך, 'אני כבר מקיא מהקאשע (מהדייסה)'".

הסביר הצדיק הקדוש רבי אלימלך: "אני כבר לא רוצה את הקאשע (דייסה), לא הקאשע שאוכלים, אני לא רוצה שיהיה לי קושיות על השם! אני רוצה לאקשן שזה לא קושיות".

והראש ישיבה סיים שבגלל זה אוכלים בשבת לאקשן (אטריות) שזה כמו המילים 'לא קשיא' שלא יהיה לנו קושיות על השם. הגישו את הבשר והוסיפו לכבוד ראש חודש קוגל אטריות מיוחד, אחר כך הגישו את הקרחונים, כוסיות קטנות עם מיץ תפוזים קפוא. הראש ישיבה חילק את זה לכל אחד שסיפר סיפור של תפילה. הראש ישיבה אמר שזה יכול להיות גם סיפור שמבקשים משהוא מהשם אפילו שזה עדיין לא קרה.

אחר כך הקריא הראש ישיבה את סיפורי התפילה שהילדים הביאו מהתלמוד תורה, ובירכו ברכת המזון.

אחרי ברכת המזון הגישו ממתקים והראש ישיבה אמר: "תודה להשם שאנחנו יהודים, ויש לנו שבת קדושה כזו! מה עושים עכשיו הגויים? הם עובדים, אין להם סעודת שבת".

הילדים התחילו לעשות חידות לראש ישיבה, שיגיד חמש פעמים מילה זאת, ועשרים פעמים מילה אחרת. הראש ישיבה עשה את עצמו כאילו הוא מעולם לא שמע את החידה הזו, וכאילו הוא באמת התבלבל במילים... זה היה לי כל כך מעניין לראות איך הראש ישיבה מוריד את עצמו לילדים ומשמח אותם.

באמצע הכריז הראש ישיבה לילדים: "עכשיו תגידו חמש עשרה פעמים השם אוהב אותי!" והראש ישיבה ישב בעיניים עצומות והקשיב. עכשיו אמר הראש ישיבה: "תגידו תשע פעמים אני

אוהב את השם!". אחר כך אמר הראש ישיבה: "תגידו עשרים פעם כל מה שהשם עושה זה טוב!". ועכשיו שיגידו שמונה עשרה פעם: "השם נמצא פה!" וכך אמר איתם הראש ישיבה הרבה דברים. לבסוף אמר הראש ישיבה לאחד הילדים שיגיד שלוש פעמים: "אני אוהבת איך שאני נראית, יש לי את הפנים הכי יפות". וגם "אני לא רוצה להיראות כמו אף אחד, אני לא צריכה את הדברים של אף אחד". היא התפלאה מאוד ושאלה את אימה בשקט: "איך אבא יודע שאני לא אוהבת את איך שאני נראית?" והראש ישיבה חיך. אחר כך שר הראש ישיבה עם הילדים: "אוכלים חלה עם דגים" וכל הילדים ענו "לכבוד שבת קודש!" "אוכלים מרק עם אטריות" וכל הילדים ענו "לכבוד שבת קודש!" "לובשים בגדי שבת, לכבוד שבת קודש!" וכך הלאה כל הדברים שעושים לכבוד שבת קודש. אחרי זה הראש ישיבה שר את השיר לפי סדר הא-ב, ריבוננו של עולם אני רוצה אמונה בך, ריבוננו של עולם אני מתגעגע אליך, וכן הלאה לפי הא-ב. הילדים עמדו סביב לראש ישיבה והראש ישיבה לחש לכל ילד באוזן אות אחת, והוא חזר על זה בקול. תודה להשם שהייתי יכול להשתתף בסעודה נפלאה כזאת אצל הראש ישיבה שליט"א, הרגישו את השמחה באוויר והיה נעים ושמח מאוד.

פרשת קדושים

בחור מהישיבה מספר: השבוע זכיתי לאכול סעודה עם הראש ישיבה שליט"א, ניסיתי לעלות על הכתב את מעט מרישומיי ולשתף בהם את הקוראים החשובים.

בדרך הבייתה מבית הכנסת, כשהראש ישיבה עלה את המדרגות של השבעה קומות אל ביתו, הוא עצר בכל קומה והתבודד קצת, ואחר כך המשיך ללכת, כשהגיעו לבית הכריז הראש ישיבה בקול שמח "שבת שלום", והושיב לשולחן את הבחורים שהגיעו לסעודה לפי גילם.

התחילו את הסעודה והראש ישיבה עשה קידוש, וחילק לכולם מיץ ענבים, כשאחד הילדים דיבר מיד אחרי קידוש עוד לפני ששתה ממיץ הענבים של הקידוש, אמר לו הראש ישיבה: "אם לא מפסיקים בדיבור אחרי קידוש לא צריך לברך על המיץ ענבים, אבל אם כן דיברו אז צריכים לעשות ברכה".

אחרי קידוש נטל הראש ישיבה את ידי ילדיו. כשאכלו את החלה ביקש אחד הילדים עוד רוטב עגבניות, אמר לו הראש ישיבה שהוא יוכל לקבל אחרי אכילת הטשאלנט (החמין), אם יהיה אז עדיין רעב.

הראש ישיבה ציווה לאחד הילדים שילך לעזור בהגשת הביצים, הוא ענה שזה עדיין לא מוכן, אמר לו הראש ישיבה בתקיפות: "זה לא דרך ארץ לדבר כך אל אבא, כשאבא מצווה משהו אסור לענות".

באמצע הסעודה פתח הראש ישיבה בקבוק סודה, והראה לילדים איך הוא שופך קצת, והראש ישיבה הסביר למה הוא עושה את זה: "צריכים לשפוך קצת ללא טובים, כי הם עומדים ורוצים לחטוף הכול, ולכן מוכרחים לתת להם משהו, אם לא הם יכולים להזיק לאדם, זה גם הסיבה שביום הכיפורים לקחו שעיר אחד ושלחו לעזאזל, כדי לתת ללא טובים, שלא יפריעו לעבודה הקדושה".

אחד הילדים שאל אם הלא טובים יכולים גם לאכול בית, ענה הראש ישיבה: "הם יכולים לאכול הכול ולהחריב הכול, אבל בעיקר הם מסתובבים במקום שמלוכלך ולא נקי, אם אתה רוצה שהם לא יבואו, צריכים להיזהר להיות נקי ומצוחצח".

לקראת סוף הסעודה הראש ישיבה עשה אוירה שמחה מאוד, ואמר לילדים להגיד עשר פעמים 'זרת'. ואחר כך שאל אותם הראש ישיבה: "איך קראו לאשתו של אחשוורוש?" אמרו הילדים "זרש",

אמר הראש ישיבה: "לא, לאשתו של אחשוורוש קראו ושת". כל הילדים צחקו והיה שמח מאוד.

אגיד את האמת, זאת הייתה הפעם הראשונה שזכיתי לאכול אצל הראש ישיבה, תמיד שמעתי מהראש ישיבה שיעשו אווירה שמחה ונעימה בסעודות שבת, אבל עכשיו יכולתי לראות את זה מקרוב.

אחר כך עשו הילדים הצגה, הם התחפשו לשוטרים וביקשו מהראש ישיבה את הרישיון. הראש ישיבה השתתף במשחק איתם והתחיל לדבר רוסית, ועשה את עצמו כאילו הוא לא מבין מה הם מדברים. הם נתנו דו"ח לראש ישיבה, צעק עליהם הראש ישיבה: "אני שוטר סמוי עם שטריימל, ואני מחפש מי הוא שוטר מזויף!" הילדים היו מאוד שמחים.

אחר כך התחיל הראש ישיבה לרקוד עם הילדים, "אמאל בין איך געגאנגען אין די לעכטיגע גאסן, האב איך געטראפן, א איד, האב איך אים געגעבן שלום עליכם, האט ער געשריגן ס'איז גוט! אוי ווי גוט צו זיין א איד, אוי ווי גוט צו זיין א איד, אוי ווי גוט צו זיין א איד"!!! {"פעם, הלכתי ברחובות המוארים, ופגשתי יהודי, נתתי לו שלום עליכם, והוא צעק זה טוב! איזה טוב להיות יהודי, איזה טוב להיות יהודי"!!!}.

כשהתחילו לשיר את הזמירות אמר הראש ישיבה לבחורים: "צריכים לשיר זמירות שבת, זה דבר הכרחי מאוד, זה היסוד להבית יהודי, וכך יהיו הילדים יהודים כשרים".

כשאכלו את הטשולנט (החמין) שאל הראש ישיבה את הבחורים: "היה לכם פעם טשולנט כל כך טוב? הראש ישיבה שיבח את כל המאכלים בקול ואמר לאשתו תודה רבה.

כשהגישו בירה אמר הראש ישיבה שיביאו את כל הבקבוקים של הבירה שעוד נשארו, שיגמרו את הכול כי אצלנו לא מוכרים חמץ, והראש ישיבה אמר לבחורים: "אתם גם תעשו ככה, אנשים נכנסים לקטנות הדעת מסדרים את הבית מגרדים משפשפים את הקירות ואת התיקרה, אבל מוכרים את החמץ בשביל בקבוק בירה שאינו עולה אפילו שתי דולר".

הראש ישיבה סיפר סיפור שקרה אצל הצדיק הקדוש בעל המראה יחזקאל זכותו יגן עלינו, הוא הגיע פעם לכפר, זה היה בערב פסח והכפרי הוציא בירה לשתיה, אמר לו הקדוש המראה יחזקאל שבירה זה חמץ, אבל הכפרי טען שרק לחם זה חמץ, ובירה איננה חמץ, והוא משתמש עם בירה לכבוד פסח! הראה לו הצדיק בסידור בברכה שאומרים בזמן בדיקת החמץ, אומרים בברכה "אשר קדשנו במצותיו וצווננו על 'ביעור' חמץ", (בהבהרה החסידית 'ביעור' מתבטאת 'ביר' - בירה), רואים שבירה זה חמץ גמור! אמר הכפרי עם הארץ: "עכשיו אני רואה שהרבי צודק, בירה היא באמת חמץ".... **וכך יכל הצדיק להציל אותו שלא יהיה חמץ בביתו.**

אחר כך אמר הראש ישיבה לבנו הקטן יוסף נרו יאיר שיגיד דבר תורה: הראש ישיבה אמר לו לעמוד על כיסא, והוא התחיל להגיד את כל מה שעושים בשבת, קמים בבוקר... הולכים לבית הכנסת... אוכלים סעודה... והראש ישיבה הוסיף: ואחר הסעודה הולכים לישון...

הראש ישיבה אמר לבחורים שביום שישי אחרי הצהריים ובשבת אחרי הצהריים, מוכרחים לשים את הילדים לישון, ולא להרשות לילדים להסתובב חופשי, הרבה בעיות עם הילדים קורות בערב שבת ובשבת אחרי הצהריים בשעה שהאבא והאמא ישנים, כשאז הילדים בהפקר רחמנא ליצלן. אחרי ברכת המזון השכיב הראש ישיבה לישון את כל הילדים.

אצלי היה חידוש לראות בשבת הגדול סעודה כל כך יפה, חיכיתי לראות מתי כבר תהיה "הפיכת השולחן"... זאת היתה סעודה נפלאה שתישאר למזכרת.